

שיחת השבוע

יש חדש

עזרה לחגים

חגי תשרי המתקרבים מחייבים הושטת יד עוזרת למשפחות הנוזקות, ובמיוחד לנוכח עליית יוקר המחיה. בתי חב"ד ברחבי הארץ פותחים בהיערכות מיוחדת להענקת סיוע וחלוקת מצרכי מזון למשפחות האלה. חשוב להקדים ולתרום בעין יפה, כדי לאפשר לספק לכל משפחה את צורכי החג הדרושים. אפשר לתרום באתר chabadisrael.co.il.

כינוס נשי ובנות חב"ד

הכינוס הארצי של נשי ובנות חב"ד יהיה א"ה ביום שני, י"א באלול (24 באוגוסט), בבנייני האומה בירושלים. הכינוס מתקיים פעמיים: כינוס צוהרים ב-13:30, וכינוס ערב ב-19:30. תכנית הכינוס עשירה וחדשנית, משלבת רגש, תכנים ומופעי אמנות מקוריים. השנה יתקיים הכינוס ה-63 בסיומן 'אחותי את', ויעסוק בקשרים שבין אישה לרעותה ובין כל יהודי ויהודייה לקב"ה, ובכוחן של הנשים להביא גאולה. כרטיסים בטיקצ'אק - 'אחותי את'.

תפילין לעילוי נשמת הקדוש

השבוע חל יום הולדתו של השליח הרב צבי קוגן הי"ד, שנרצח לפני כשנתיים באיחוד האמירויות. הוריו וידידיו קיימו פעילות מיוחדת של הנחת תפילין לעילוי נשמתו, בשוק הכרמל בתל-אביב, והמונים נענו וקיימו את המצווה.

היא מגינה עלינו מפני חריגה מסמכות. הרב יכול להיות גדול בתורה, אבל גם בציבור יש תלמידים חכמים, וגם הם יודעים לפתוח ספר. אם הם מזהים שהרב חורג חלילה מדיני התורה, ידרשו ממנו תשובות והסברים, והרב חייב להשיב 'מהיכן דנתוני'.

סמכותו של רב אינה נובעת מאישיותו, מכוחו או ממעמדו; היא נובעת מהתורה. זה הבדל עצום. אדם שאומר: "כך אני מורה, ועליכם לציית לי" - מעמיד את עצמו במרכז. לעומתו, רב שאומר: "כך התורה מורה, ואני מוסר לכם את פסקיה והלכותיה" - מעמיד את התורה במרכז.

ציבור לומד. הרב חייב להשיב 'מהיכן דנתוני'

יתרה מזו: הרמב"ם קובע (הלכות שגגות יגה) שאם בית דין טעה בדבר הלכה, ויהודי עשה כהוראתו, אף-על-פי שידע כי זו טעות, הרי אם הוא עס-הארץ, הוא פטור; אבל אם הוא "חכם או תלמיד שהגיע להוראה" - אין הוא יכול לתלות את המעשה השגוי בבית הדין!

זהירות מאובדן אמון

כל אלה ממחישים את מערכת הבלמים והאיזונים שקבעה התורה, כדי שאכן תהיה סמכות, אבל שזו לא תנוצל לרעה. הרב עצמו כפוף לתורה. אין הוא מקור האמת, אלא שליח שלה.

ואם בתורה נקבעה מערכת מדויקת כל-יך של איזונים, קל וחומר שאלה חייבים להיות אצל בעלי סמכות אחרים. אנחנו רואים מה קורה כאשר שופטים וגורמי אכיפה מעמידים את עצמם מעל החוק, ובכך גורמים לציבור לאבד אמון במערכות האלה. ואולי כל זה קורה כדי שנתפלל מקרב לב ל"השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה", בגאולה האמיתית והשלמה.

חשיבות הסמכות וגבולותיה

התורה קבעה מערכת בלמים ואיזונים, כדי שתהיה סמכות, אבל שזו לא תנוצל לרעה. הרב אינו מקור האמת, אלא שליח שלה

אחת השאלות הגדולות שהעולם מתמודד איתה מאז ומעולם היא גבולות הסמכות. בלי סמכות משתררת אנרכיה, ולכן חיוני שתהיה סמכות שתחייב את הציבור. ואולם כאן אורבת הסכנה של החריגה מסמכות וניצול הסמכות בדרך שאינה ראויה.

פרשת השבוע עוסקת בדיוק בסוגיות האלה. היא נפתחת בציווי "שִׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ", ממשיכה ומפרטת את סמכותו של בית הדין הגדול, וקובעת: "וְשִׁמְרָתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכָל אֲשֶׁר יֹרֶךְ". אנחנו מצווים לציית לפסקי ההלכה של בית הדין. אבל לצד החובה לציית, נקבעו כללים ברורים, המגדירים את גבולות הסמכות.

בהמשך התורה מפרטת את החובה לשמוע בקולו של נביא אמת. וגם כאן, האם סמכות זו אינה מוגבלת? מה מגן עלינו מהתחזות לנביא? התורה נותנת לנו כללים כיצד לזהות נביא שקר, ומורה לנו להענישו בכל חומרת הדין ולא לחשוש מפניו - "לא תגור מִפְּנֵיו".

החובה לתת הסברים

אחד מעקרונות התורה המגינים עלינו מפני ניצול סמכות שלא כדין הוא הקביעה שאין נביא או רב יכולים לבטל מצווה מן התורה. לא אחת מצפים מרבנים לשנות הלכות, לבטל מצוות וכדומה. ופה בדיוק עוברים גבולות הסמכות - נביא או רב שביטל מצווה, לא זו בלבד שהביטול יהיה חסר תוקף, אלא בזה הוא מעיד על עצמו שאינו ראוי להיקרא נביא או רב.

החובה המוטלת על כל יהודי ללמוד תורה אף

אמירת חהילים יומית לברכה והצלחה

מזמור יומי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:49	19:05	18:56	19:05	19:02	19:37
20:01	20:04	20:04	20:02	19:59	20:37

פרקי אבות פרק א

שבת, ישראל, קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

לצור על המשחית

בין דיני המלחמה המופיעים בפרשה מוזכר האיסור להשחית עצי פרי: "כִּי תִצְוֶה אֶל עֵיר... לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה... כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת". בזוהר (לפרשת בלק) נאמר על פסוק זה: "כמה טובים הם הדרכים והשבילים של התורה, שהרי בכל מילה ומילה יש כמה עצות, כמה טובות לבני אדם, כמה מרגליות שמאירות לכל צד, ואין לך מילה בתורה שאין בה כמה נרות המאירים לכל צד".

רבי לוייצחק שניאורסון מסביר את הקשר בין דברי הזוהר לפסוק: 'עצה' מלשון ייעוץ, אלה העצות שהתלמיד חכם מעניק למי שמבקש

מן המעיין

הסחת הדעת

"כי תצא למלחמה על אויבך" (דברים כ,א). כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו (שבת נו). פירוש, שמסיח דעתו לגמרי מכל ענייניו ביתו, ואז הוא יכול לנצח.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

להתעורר מעצמנו

"והיה כקרבכם אל המלחמה" (דברים כ,ב). אין 'והיה' אלא לשון שמחה, על שלא תמתינו לתוכחה ולייסורים כדי לעמוד נגד היצר, אלא 'קרבכם' - תתעוררו מעצמכם להילחם בו - 'אל המלחמה'.

(רבי משה מפשוורסק)

עצם הנכונות

"להילחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם" (דברים כ,ד). כאשר תהיו נכונים להילחם ביצרם הרע - "להילחם לכם עם אויביכם" - יהיה ליבכם סמוך ובטוח שתוכלו לנצחו - להושיע אתכם.

(רבי חנוך הניך מאלכסנדר)

זכות השמיעה

"שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם" (דברים כ,ג). "אפילו אין לכם זכות אלא קריאת שמע בלבד, כדאי אתם שיושיע אתכם" (רש"י). וכי קריאת שמע מילתא זוטרתא היא, והלא יש בה ייחוד ה' וקבלת עול מלכות שמיים! אלא שהדבר יובן על פי מה שמובא

לשוב בתשובה ולתקן את מעשיו.

אילן החיים

לכאורה דרשת הזוהר מפרשת את הפסוק להפך לגמרי ממשמעותו הפשוטה. על-פי הפירוש הפשוט, בני ישראל מטילים מצור על אויביהם, ועליהם להימנע מלהשחית עצי מאכל היכולים להזין אותם. הזוהר מתאר מצב הפוך:

"בזמן שהדין תלוי בעולם, וניתנה רשות למשחית להשחית, הקב"ה מצווה... 'לא תשחית את עצה' - זה תלמיד חכם הנמצא בעיר, שהוא אילן החיים, אילן הנותן פירות". היינו, שהמשחית הוא שצר על עיר בישראל, בשל "החטאים הרבים שחטאו לפניי והתחייבו בדין", והקב"ה מזוהר אותו שלא יפגע בתלמיד החכמים הנמשלים ל'עץ השדה' - משום "כי ממנו תאכל", היינו שהשכינה ניזונה מתורתם, וכמורכב מפני שביכולתם להחזיר בתשובה את כל תושבי העיר.

היצר מאפשר בחירה

ואולם בעומק בעניין שני הפירושים קשורים זה בזה. הירידה הרוחנית שהזוהר מתאר נועדה שהתלמיד חכם יעורר את בני העיר לחזור בתשובה, וייתן להם הדרכה ועצות טובות איך להינצל מהמצור של המשחית, עד שהמצב

יתהפך והאויב יהיה נרדף על-ידי בני ישראל, עד שהם יצורו עליו.

תהליך זה - שבו הירידה משמשת תנופה לעלייה גדולה - עומד בבסיס סוגיית ההתמודדות עם הרע בעולם, ובכלל זה הרע הפנימי שבאדם. יצר הרע נברא כדי לפתות את האדם, אך המטרה היא לאפשר את הבחירה החופשית, ועל-ידי הבחירה בטוב היהודי יהפוך את הרע לטוב.

כוחה של התשובה

לפי זה, הפירוש הפשוט של הפסוק מתאר את המצב הרצוי, שבו בני ישראל נוהגים בדרך הישר וצרים על האויב, ואילו הזוהר מציג את כוחה של התשובה: בתחילה קרה החטא, והוא גרר מצור של המשחית על עיירת ישראל, ולבסוף - בכוח תלמידי החכמים - מתעוררים הכול לתשובה והופכים את המצב לגמרי.

שני מצבים אלה מייצגים את עבודת הצדיקים ועבודת בעלי התשובה, ולשניהם מקום בתורה, כפי שנרמז בדברי הזוהר: "בכל מילה ומילה יש כמה עצות". 'עצה' היא גם עצת התורה וגם עצת התלמיד חכם, שמדריך את העם לתשובה, שבכוחה להפוך גם את הזדונות לזכויות.

(משיחת שבת פרשת שופטים תשמ"א)

אמרת השבוע

המתחיל במצווה

הרב יצחק גרשטנקורן, מייסד העיר בני ברק, נתקל בקשיים רבים בייסוד העיר, עד שהלך אל רבי קלונימוס קלמיש שפירא, האדמו"ר מפאסצ'נה, ואמר שאולי ראוי שיעזוב את כל המפעל.

האדמו"ר קבע שאסור לו לעזוב את המלאכה. שאל הרב גרשטנקורן: מדוע האדמו"ר משך את ידיו מלהיות שותף בקבוצת 'בית ונחלה' ואילו הוא צריך להמשיך בפעילותו?

ענה לו האדמו"ר: "נאמר בתורה שלפני היציאה לקרב מכריזים שכל הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו; אבל כשיצאו למלחמה, אומרים חז"ל שהעמידו זקיפים להעניש את מי שינסה לחזור מהמערכה. והלא ייתכן שאותו אדם הוא רך הלבב, וקודם לכן לא הרגיש את הפחד?

"אלא", הסביר האדמו"ר, "מי שבאמת ירא ורך לבב, אינו יוצא כלל למערכה, אבל מי שכבר יצא, זה סימן שאיננו רך לבב, ואם בכל זאת יחזור, הרי הוא פשוט עריק. וזה ההבדל ביני לבינך", סיים. "אני ירא ורך לבב, ומלכתחילה לא יצאתי למערכה, אבל אתה שכבר יצאת, חייב להמשיך עד ההצלחה".

יציאה למלחמה

במדרש: "שברתם נעשה, היזהרו בנשמע". היינו אפילו אם יהודי אינו מקיים את המצוות בפועל, אבל הוא אוהב לשמוע דברי תורה, התורה תתן אותו בסופו של דבר. זהו 'אם אין לכם אלא זכות של קריאת שמע', רק קריאת ה'נשמע' - כדאי שיושיע אתכם.

(שפת אמת)

הצער הגדול

"פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו" (דברים כ,ה). "ודבר של עוגמת נפש הוא זה" (רש"י). וכי העובדה שאיש אחר יחנכנו מצערת יותר ממותו במלחמה? אלא אין לך צער ועוגמת נפש גדולים מזה, שיהודי ימות ולא יהרהר לפני מותו הרהורי תשובה וחשבון הנפש, אלא מחשבתו תהיה בזה שאדם אחר יחנך את ביתו.

(רבי אברהם מרדכי מגור)

ראוי שיעשה תשובה

"מי האיש הירא ורך הלבב" (דברים כ,ה). "רבי עקיבא אומר: כמשמעו... רבי יוסי הגלילי אומר: הירא מעבירות שבידו" (רש"י). מדוע אין רבי עקיבא מפרש כרבי יוסי? כי עצם העובדה שהאדם ירא ללכת למלחמה בגלל העבירות שבידו מוכיחה שהוא מרגיש שעשה דבר רע ויודע שמגיע לו עונש על כך, ואם כן, ראוי היה שיתחרט על העבירה ויעשה תשובה.

(הרבי מליובאוויטש)

ביקור במרכז חב"ד ניו יורק

הנכם מוזמנים לליווי אישי באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

הירשמו בקלות באתר חב"ד ישראל

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

ב - ח' אלול

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam

ש"ק הל' תמורה פרק ד. הל' טומאת מת פרק א'ב

א' פרק ג'ה

ב' פרק ו'ח

ג' פרק ט"א

ד' פרק י"ז

ה' פרק ט"ז

ו' פרק י"ח

פרק אחד ליום

ש"ק הל' קידוש החודש פרק ט'ז

א' פרק י"ז

ב' פרק י"ח

ג' פרק י"ט

ד' הל' תענית פרק א'

ה' פרק ב'

ו' פרק ג'

creative

לא חוסכים חותכים

במקום לחפש איפה אפשר עוד לחסוך, עוברים לביטוח משכנתא של גפן קולקטיב וחותכים 50% מהמחיר

*מתאים גם לבעלי משכנתא קיימת

לפרטים והצטרפות < 077-444-7777

גפן קולקטיב בריאות ופינוסים

בדשנת הברזן

נבחרת שמן זית אסי שמנצחת בכל טעם מחדש!

בלנד קלאסי

שמן זית עשוי מן מוצרים דלי שומן ומחמצן

קורנייקי

מריחת וריפית עדינה עד כינרת ובעל ארומה עשבונית ירוקה.

Assi

להזמנות: 04-3302011 | assi-oliveoil.com

ניתן להשיג בחנויות המובחרות

אלא שמכיוון שמישיח עדיין לא בא בגלוי, לכן לא ניתן לבנות את בית המקדש, מכיוון שלא יודעים את מקומו, ודרוש לכך משיח צדקנו שהוא יבנה בית המקדש במקומו, אך לכל העניינים הקודמים לכך, "עלו ההר", ולקחת שם "עצי זית", ולהכניס ולהביאם, ולשומרם הכן, והעיקר - לצאת מן הגלות הפנימית!

ויהי רצון שיתחילו בהחלטה גמורה, שמה שאמר הקב"ה בסיום וחותם הנבואה "אתכם אני", אומר זאת לכל יהודי ולכל ישראל, וממילא ניתן לעשות הכול, אם רק מחליטים בתוקף המתאים... ובפשטות, שכל יהודי יבנה את בית המקדש הפנימי, שאז הדבר יוסיף ויזרז את בניין בית המקדש הכללי והמשותף לכל ישראל על-ידי נשמה כללית ומשותפת לכל ישראל - על-ידי משיח צדקנו.

הנבואה בראש חודש אלול

עַתָּה בֵּא. ראש חודש אלול מוזכר בתנ"ך כנבואת חגי הנביא (חגי א): "בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר ה' בְּיַד חָגִי הַנְּבִיא אֶל זֶרְבָבֶל בֶּן-שָׁאֲלֻמְיָאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל יְהוֹשֻעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר. כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת לֵאמֹר, הָעַם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עָתָּה בֵּית ה' לִהְיוֹת... הָעַתָּה לָכֵן אָתֶם לִשְׁכֵת בְּכַתְּמֵיכֶם סְפוּנִים וְהִבִּיתִי הָאֵהָרָבָה?!!... כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת... עֲלוּ הָהָר וְהִבַּאתֶם עֵץ וּבְנֵנוּ בֵּיתִי וְאַרְצָה בּוֹ וְאֶפְבְּדָה".

אומר הרבי מליובאוויטש (ראש חודש אלול תש"מ): הקב"ה שואל בתמיהה גדולה: כיצד ייתכן שישנם יהודים שאומרים "לא עת לבנות בית ה'!!" שאין זה הזמן המתאים לכך! הייתכן כדבר הזה?!!...

תוכחה באהבה

בכמה וכמה הזדמנויות עורר הרבי מליובאוויטש על הצורך שהשמעת דברי מוסר לקהל תיעשה מתוך אהבה וזהירות. וכך אמר (תורת מנחם תנש"א, כרך ב, עמ' 145): תנאי עיקרי בדברי תוכחה שהמוכיח לא ישתרר על הציבור לראות עצמו גדול מכל העם, אלא צריך להשוות עצמו לקהל, כלומר, שמצטער וכואב לו מצבם הירוד של הקהל שמוכיחם, שניכר ומודגש בדבריו שנאמרים אך ורק מתוך כניעת לב, וכולל באמת את עצמו עם הקהל בדברי ההוכחה, לתקן את עצמו בעניינים דוגמתם [בדקות עכ"פ ועאכ"כ כשיש מקום לומר "טול קורה מבין עיניך"].

ולהעיר שכשהקהל שומע שמוכיח את עצמו, הרי זה פועל שיהיו דבריו נשמעים. ובפרט על-פי המבואר בספרים שכאשר אדם רואה רע בזולתו, הרי זו הוכחה שדוגמת אותו הרע נמצא בו בעצמו, בדוגמת אדם המביט בראי, ש"אם פניו נקיים אינו רואה במראה שום דופי", ואם רואה לכלוך וכתם בראי, אין זה אלא משום ש"פניו מטונפים" - הרי בוודאי שלפני שמוכיח את זולתו צריך לתקן את עצמו, וכציווי חז"ל "קשוט עצמך ואחר-כך קשוט אחרים".

ומזה מובן שכאשר דברי התוכחה אינם באופן האמור, שנאמרים מבלי להזכיר דבר אודות התיקון בעצמו ובד' אמותיו... ובפרט כשלא עשה דבר בדרכי נועם דתורה כדי לקרבם לתורה ומצוות - דברים כאלה אינם כלל "מוסר אביך" אלא "רחמנא ליצול".

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מייביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות ובאתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפניס פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום של שוב צעיר (נכשיו במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

עיניים צופיות לשמיים

ההתעלמות המופגנת של הגאון בעל ה'מגלה עמוקות' מהאורח הנכבד הייתה עד מהרה לשחת היום בעיר קרקוב.

הט"ז, רבי דוד הלוי סגל, מחבר הספר 'טורי זהב', שימש באותם ימים רב העיר לבוב (כיום במערב אוקראינה). יום אחד יצא למסע לקרקוב שבפולין, לבקר את חמיו הדגול, רבי יואל סירקיש, הב"ח, מחבר הספר 'בית חדש', ששימש רב העיר.

תלמידי החכמים ונגידי הקהילה של לבוב ליוו את הט"ז בכבוד גדול כבדת דרך, עד שנפרדו ממנו וחזרו לערים. המסע התנהל ימים רבים, והט"ז עצר בכמה מקומות. כאשר התקרב לקרקוב, יצאו יהודי העיר לקראתו, לקבל את פניו.

בתוך כל החגיגה בלטה היעדרותו של רבי נתן-נטע שפירא, מגדולי רבני פולין ומחשובי המקובלים, בעל הספר 'מגלה עמוקות'. הוא לא יצא לקבל את פני האורח הגדול.

בתחילה לא ייחס לזה הט"ז חשיבות. אלא שגם כאשר נודמנו השניים לאותו בית כנסת, התעלם ה'מגלה עמוקות' מהט"ז. הוא לא ניגש לברכו שלום ואף לא הביט לעברו.

אחרי שלושה ימים כבר היה ברור שיש כאן התעלמות מכוונת, והט"ז הצטער מאוד. בליבו החלה לקנן תרעומת על התנהגותו של ה'מגלה עמוקות' כלפיו.

גם חמיו הצטער מאוד, אך לא רצה להכריע בעצמו בסוגיה. הוא זימן אליו את גדולי תלמידי החכמים בעיר ושיתף אותם בנעשה. מאחר שההתכנסות הייתה בערב שבת, החליטו תלמידי החכמים להתכנס שוב במוצאי שבת, ואז יהיה להם פנאי לדון בעניין ולברר אם יש בהתנהגות זו משום ביזיון תלמיד-חכם המחייבת הטלת נידוי.

בחשאי התאספו במוצאי שבת תלמידי

החכמים בבית הב"ח, ומסקנתם הייתה שאכן יש כאן משום ביזוי תלמיד-חכם ויש לפרסם כתב נידוי נגד ה'מגלה עמוקות'.

באותו זמן התרחש בביתו של ה'מגלה עמוקות' דבר פלאי. הוא ישב בסעודה שלישית עם עוד יהודים שנהגו לבוא לביתו, ובמהלך הסעודה גילו לו מן השמיים כי הב"ח ושאר גדולי התורה עומדים להטיל עליו נידוי.

ה'מגלה עמוקות' קיצר בסעודתו, עשה הבדלה והחל להתהלך בביתו אנה ואנה, טרוד במחשבותיו.

ציורו של ה'מגלה עמוקות'. הודעה מן השמיים

גם כאשר נזדמנו השניים לאותו בית כנסת, התעלם ה'מגלה עמוקות' מהט"ז. אחרי שלושה ימים כבר היה ברור שיש כאן התעלמות מכוונת

באותה שעה התעוררה שאלה חמורה בכשרות הריאה של בהמה שנשחטה. מנהג קבוע היה בקרקוב, ששאלות בענייני ריאה הופנו תמיד אל ה'מגלה עמוקות' ולא אל הב"ח. השוחטים, כדרכם, פנו אליו.

דפיקות השוחטים על דלת ביתו העירו את

ה'מגלה עמוקות' ממחשבותיו. במקום לפסוק את ההלכה בשאלת הריאה, סיפר להם על האסיפה המתקיימת באותה שעה בבית הב"ח, ואמר שלא יפסוק הלכה עד שיצליחו למנוע את הטלת הנידוי.

השוחטים נבוכו מן המשימה שאינה לפי מידותיהם. "לכו לבית הב"ח ואמרו למתכנסים שאני ציוויתי אתכם לנהוג כן", הורה ה'מגלה עמוקות'.

השוחטים מיהרו אל בית הב"ח. הם באו לבית בדיוק ברגע שבו עמדו שם לכתוב את כתב הנידוי. בלי להסס ניגשו אל השולחן, תפסו את הנייר וקרעו אותו. "עשינו זאת בפקודתו של ה'מגלה עמוקות' ועלינו לשמוע בקולו", הסבירו.

המתכנסים הסיקו כי מן הסתם חזר בו ה'מגלה עמוקות' מהתעלמותו מהט"ז, והניחו שלמוחרת בבוקר יבוא להקדים שלום לט"ז. מה רב היה הפלא שגם ביום ראשון הוסיף ה'מגלה עמוקות' להתעלם מהאורח וגם ביום שני וכן בשלישי.

רק ביום הרביעי ניגש פתאום ה'מגלה עמוקות' אל הט"ז, הושיט לעברו את ידו ואמר בחיוך לבכי: "שלום עליכם".

הט"ז, שנפשו סערה, סירב להשיב לברכת השלום, ובתוכחה גלויה שאל: "על מה ולמה ביזית אותי בריבים ימים רבים כל-כך?"

תחילה ניסה ה'מגלה עמוקות' להתחמק מהשאלה, אך לאחר שהט"ז הוסיף להוכיחו, השיב: "אמין לי כבודו, שלא היה רצוני לצערכם. הדבר לא נעשה חלילה מתוך זלזול.

"כשיצאתם מלבוב, וההמון הרב ליווה את שיירתכם בכבוד גדול, נכנסה בליבכם נימת גאווה. בתוך כך רצה אחרי מרכבתכם אלמנה ענייה, שבכתה והתחננה שאין לה במה לפרנס את ילדיה הרעבים. ואולם כבודו לא הבחין בה ולא עצר לשמוע את צעקתה.

"האלמנה חזרה לביתה שבורת לב, והיא וילדיה בכו כל אותו היום. הדבר עורר רעש גדול בשמיים, ונגזר עליכם נידוי למשך שלושים יום. "שלושים הימים הסתיימו היום, ולכן רק היום יכולתי לתת לכם שלום".

הט"ז נדהם. "לא הבנתי כלל מדוע היא צועקת", התנצל. "סברתי שזעקותיה היו על בנה החולה, אך לא ידעתי על מצוקת פרנסתה. אילו ידעתי את מצבה, ודאי שהייתי עוצר ומסייע לה".

(על-פי סיפורו של רבי מרדכי-זאב אורינשטיין, שקיבלו איש מפי איש. נדפס בספר 'מגלה עמוקות', למברג, תרמ"ב)

ומצילים חיים

מוקד תרומות: 3042*

תורמים

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב4,600 ₪ (כולל מע"מ)
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חיינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזרזו למחשבה המצויה בחוקי דונם מנחם

יוסף מנחם משכנתאות
ד"ר יוסף מנחם
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

יש ברשותכם ספר תורה פסול?

תרמו אותו והעניקו לו חיים חדשים במיזם הנצחה למשפחות שכולות

אנו נחדש את ספר התורה ונעניק אותו למשפחה לע"נ יקירה

לפרטים נוספים ויצירת קשר: 052-5554923
mb.heroes1256@gmail.com | www.mantzichim.org

עם הרב מנחם מענדל שוויכה שליח חב"ד בתלמי אליעזר

רציתי לשאול

מדוע אנו זקוקים לחודש שלם של חשבון נפש כהכנה לקראת השנה החדשה?

ימי חודש אלול הם ימי רצון ורחמים, שכן בראש חודש אלול עלה משה רבנו להר סיני בפעם השלישית, ואחרי ארבעים יום, ביום הכיפורים, ירד והלווחות השניים בידו, ובישר לישראל שהקב"ה מחל להם על חטא העגל.

בראש השנה אנו עומדים להכתיר מחדש את הקב"ה למלך העולם, ומוכן שאי אפשר לעבור בבת אחת משגרת החיים החומרית אל רגע ההכתרה העילאי הזה.

שינוי הרגלים והתבוננות אמיתית לתוך נבכי הנפש דורשים זמן. תורת החסידות מלמדת שהתעוררות רוחנית יכולה להיות חזקה מאוד ובה בעת עלולה לחלוף מהר, והאדם יחזור למצבו הקודם.

לכן ניתן לנו החודש הזה, שבו עלינו לנקות את הלכלוך שהצטבר על הנפש בשנה החולפת, ולהכין את עצמנו ביסודיות לקראת השנה החדשה.

הרבי מליובאוויטש מדגיש (ספר המנהגים) ש"אלול הוא חודש של חשבון הנפש לחשוב ולהתבונן במה עברה עליו השנה.... החודש הזה הוא חודש ההכנה, לקראת השנה החדשה".

עוד מובא (היום יום, כ"ז מנחם-אב): "כמו שבגשמיות, בעל עסק, כדי שיהיה העסק כדבעי וייתן רווח רב, צריך מזמן לזמן לעשות חשבון ולתקן את כל החסרונות; כן הוא גם בעבודה הרוחנית... הן היושב אוהל הן הבעל עסק, צריכים לעשות חשבון צדק בנפשם מכל אשר עבר עליהם במשך השנה, ולידע המעלות בעבודתם ולחזקם, ואת החסרונות שבהם ובעבודתם לתקנם".

חודש אלול הוא כמו יריד מסחר גדול. סוחר נבון לא יחכה ליום האחרון של היריד, אלא ינצל כל רגע. וכך כל יום מימי אלול הוא נכס יקר ערך שאסור להחמיץ.

חיתוך מפת ניילון בשבת

שנתקלקלו, ונאלצים לחתוך בשבת עצמה - יש שכתבו שאם מושכים מהגליל בלי לעשות חשבון וחוטכים כמה שיצא במשיכה זו, אם יצא ארוך או קצר מהנדרש - אין בכך איסור, לא משום 'מחתך', מכיוון שאין הקפדה כלל על המידה ומדובר בדבר תלוש ולא מחובר לקרקע; וכמו-כן אין בזה איסור משום 'תיקון כלי', מאחר שהמפה גם בהיותה חלק מהגליל הייתה ראויה לשימוש, אם כי באופן פחות נוח. יש החולקים על היתר זה, ולכן אין להשתמש בו אלא בשעת הדחק.

גם לשיטות המקילות מוטב לעשות את החיתוך בשינוי כגון בעזרת המרפק, או אחורי כף היד וכיוצא בזה.

אם הניחו את הגליל על השולחן, משכו ממנו את המפה הנדרשת לסעודה, ולא חתכו אותה מהגליל, הרי שאחרי הסעודה אין לחתוך את המפה ולהפרידה מהגליל כדי להשליכה לאשפה. ואולם עלידינו נוכרי אפשר להקל.

מקורות: רמב"ם הל' שבת פ"א ה"ז. טוש"ע סי' שיד סי' ט. שו"ע אדה"ז שם סי' ט"ז. וראה בהרחבה שבת כהלכה (ח"ד) פכ"ח סי' ט"ח ואילך ובביאורים שם אותיות י. יב. וש"נ. פסקי תשובות סי' שמ אות לו.

הלכה למעשה
הרב מנחם והבה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

שאלה: האם מותר לחתוך בשבת מפת ניילון מתוך גליל לצורך סעודת שבת?

תשובה: עקרונית, אסור לחתוך מפת ניילון בשבת, בין בסכין ובין ביד, אפילו אם אין מקפידים על מידה מדויקת.

חיתוך דבר לפי מידה אסור משום מלאכת 'מחתך'. כאן, אף שאין מקפידים על מידה מדויקת, אך רוצים שהמפה לא תהיה גדולה מדי או קטנה מדי, הדבר נחשב חיתוך לפי מידה.

נוסף על כך, מאחר שעלידי החיתוך נעשית המפה ראויה לשימוש, יש בכך משום 'תיקון כלי', האסור בשבת, ולעניין זה אין הבדל אם החיתוך נעשה במידה או שלא במידה, בסכין או ביד. לכן יש להכין את המפות מערב שבת.

אם לא הוכנו מפות לפני שבת, או

תקציר: ר' יצחק, האבא של התינקת החטופה, מוכר לסעיד את החמץ של כל המדינה לקראת פסח. סעיד הגלה מבטיח בתמורה להחזיר את הקטנה אף... מפר את הבטחתו

סעיד לומד פוליטיקה

הרב הבחין היטב שסקרנותו של סעיד נצתה. הוא המשיך: "אתה באמת חשבת שהחמץ ישאר שלך גם אחרי פסח? אני מתפלל עליך! הרי ברור שזה חוזר לידים יהודיות! אתה פשוט לא הבנת כלום!".

סעיד הסמיק. "אז למה טענת שזה משתלם לי?".

"חשבתי שתבין לבד", נאנח ר' יצחק. "עכשו אני רואה שצריך להסביר לך הכל בפרוטרוט. ובכן, שים לב, ותקשיב לי טוב-טוב! נניח שמדינת ישראל מכרה לך את החמץ שלה. אז?".

- "אוקי!".

"אז אתה פשוט ממתין בבית הפלא עד שנכנס חג הפסח ואז אתה פונה אל בג"ץ ודורש שחרור לאלתר, כולל העברה בטוחה לירדן. חד וחלק!".

- "אבל למה שבג"ץ ישחרר אותי?".

"מה, עוד לא הבנת? רואים שאינך מבין בפוליטיקה! אתה כותב לבג"ץ, ושולח גם העתק לכל חברי הכנסת, שאתה הוא הגוי שקנה מן המדינה את כל החמץ שלה. אתה תופס? באותו רגע הם חייבים לשחרר אותך! שהרי אם לא יעשו כן, יצא שהחמץ של המדינה שייך לגוי, ששייך אף הוא למדינה וכלוא בבית סהר שלה... במקרה כזה, לכאורה, כל המכירה לא שווה כלום והמוני בית ישראל החיים בארץ ישראל יפשו אוטומטית חס וחלילה בחמץ בפסח...".

"אתה חושב שהכנסת תשתק על זה? הלוא תהיה פה התקוממות עממית אדירה! הממשלה לא תחזיק מעמד! הבג"ץ יאלץ להכריע בין שחרורו של מחבל זוטא אחד לבין משבר ממשלתי חמור. והרי אתה יודע היטב שבכל מקרה אין לבג"ץ בעיה גדולה עם שחרור מחבלים...".

"שמע, סעיד! לפי ההלכה שלנו, אי-אפשר לעשות עסקאות קנין אלא עם אנשים מבגרים ובגידות. אתה אדם מבג, סעיד. אבל האם אתה בר-דעת או לא? לפי ההתנהגות שלך עד עכשו, אני לא בטוח... אני חושב שאדם בר-דעת, במצבך, לא היה דוחה את העסקה שהצעת לך עכשו. אני לא אבקש ממך שנית! אם אתה רץ עכשו ומחזיר לכאן את התינקת בריאה ושלמה, אני מוכר לך את החמץ. אם לא, אחפש לי גוי אחר וזהו".

המשך יבוא

טפש, וסעיד עושה חשבון, שאם בפסח שעבר היהוד מכרו את כל החמץ, מאיפה יש להם פתאום פליפה הרבה חמץ? אה? ופתאום סעיד מבין שהיהוד הם בטח לא פריים... ואם בפסח החמץ אסור לכם ואתם מוכרים אותו, אז אחרי פסח, שאז כבר מתר לכם חמץ, אתם בטח קונים אותו בחזרה. נכון? תגיד שאני לא צודק! ותדע לך, כבוד הרב, שמי שעושה צחוק מסעיד יכול לשכח מהתינקת שלו!".

כל העינים ננעצו עכשו בר' יצחק. הוא היה חור פסיד ועיניו יקדו לתוך עיניו של יריבו. האם ישבר? האם יתפרץ ויתנפל פתאום בחסר אונים על המחבל האכזר?

שניות ארוכות של דממה מעיקה, ואז שבר פתאום ר' יצחק את שתיקתו. "טוב, חשבתי שאפשר לעשות אתה עסקים... מכירת חמץ היא עסק רציני ביותר. אבל אני רואה שאתה זה לא ילד, מספיק אחת פשוטה: אינך מבין כלום בפוליטיקה!".

סעיד לטש על הרב עינים נדהמות. אודה על האמת, זו בהחלט היתה תגובה פחות צפויה. ולמה הוא מתפנן בכלל? מה קשורה לכאן פוליטיקה!?

פרשה מי יודע

החכמה אינה מועילה

שאלה: איך כל אחד ואחת יכולים לקיים את הצווי "שפטם ושטרים תתן לה בכל שעריך"?

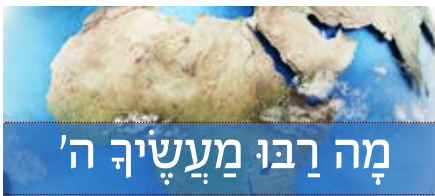
תשובה: השל"ה הקדוש מסביר שכל אחד מאתנו צריך להעמיד שופטים ושוטרים ב'שערים' הפרטיים שלו - העינים, האזניים, הנחיריים והפה. דרך הפתחים האלה אנחנו רואים, שומעים, מריחים, אוכלים ושותים. עלינו להציב בהם שופטים ושוטרים, שישמרו שלא נראה מראות לא טובים, שלא נשמע דבורים אסורים, ושלא נאכל ונשתה דברים שאינם כשרים.

שאלה: חכמינו אומרים שבתורה לא נכתבו בדרך כלל טעמי המצוות, חוץ משתי מצוות שבהן נאמר טעם וזה הביא מכשול: האסור על מלך להתחתן עם הרבה נשים ולהרבות סוסים, כדי ש"לא יסור לבבו". שלמה המלך טעה וחשב שהוא ירבה נשים וסוסים וזה לא יפגע בו. והלא גם באסור שחך נאמר הטעם: "כי השחך יעור עיני חכמים", ומדוע שלמה לא נכשל בזה?

תשובה: ה'אמרי אמת' מגור מסביר שבשני האסורים שנאסרו על המלך היה מקום לחשב שרק אנשים פשוטים יפלו בזה, ואלו אדם חכם כמו שלמה המלך יוכל להרבות נשים וסוסים ולא יפול. אבל באסור שחך התורה אומרת במפורש: "כי השחך יעור עיני חכמים". כאן לא היתה אפשרות לטעות ולחשב "אני חכם מספיק", כי התורה כבר פסקה שהחכמה אינה מועילה כשמקבלים שחך.

שאלה: לפני היציאה לקרב הכוהן מעודד את החילים ומבטיח להם: "כי ה' אלוקים ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם". מדוע נאמר 'ההלך' ולא 'הולך'?

תשובה: רבי יעקב ממשלם אורנשטין מסביר שזה הבטחה שהקדוש-ברוך הוא ילנה את החילים לארץ כל המלחמה עד הנצחון המלא.

מה רבו מעשיה'ה

השמש הדוֹגֶרֶת

תנינן מצרי נשמע כמו זן של תנין, אבל בעצם זו צפור. את שמה קבלה על בסיס האגדה שהיא נכנסת לתוך פיו של תנין ומנקה אותו משאריות מזון וחרקים. אלא שכל הנראה זו אגדה בלבד, והחוקרים לא הצליחו מעולם לתעד ארוע כזה.

גם השם השני - המצרי - אינו מדויק כל-כך. הצפור הזאת כמעט אינה קיימת במצרים עצמה, אלא בעקר באזורים אחרים באפריקה, מדרום למדבר סהרה.

התנינן המצרי הוא עוף החי בחופים ועל גדות נהרות, ונזון מחרקים שהוא מוצא שם. אבל הדבר המעניין ביותר בהתנהגותו הוא הקן שלו.

הצפור הזאת בונה את הקן המהיר בתבל. בתוך שלושים שניות בלבד אבא ואמא צפור יוצרים קן, ובו אמא צפור מטיל ביצים. את הקן הן בונות בחול. הצפורים חופרות גומה קטנה בחול הרך שליד הנהר - והקן מוכן.

אחרי שאמא צפור מטילה את הביצים אין היא דוגרת עליהן כלל. היא עוזמת חול על הביצים עד שהן מכסות לגמרי, ונותנת לשמש לחמם אותן.

אבל מה עושים אם השמש חזקה מדי והחול מתחמם עד שהביצים עלולות להתחמם יותר מדי? הצפור הולכת לנהר, טובלת את הנוצות שלה במים, טסה בחזרה אל הקן ויושבת על החול. המים מתחללים אל תוך החול ומקררים את האזור.

כעבר חדש ימים בוקעים האפרוחים. בתוך חדש ימים ידעו לעוף בכוחות עצמם. עד אז ישארו בהשגחת הוריהם. ואם יש סכנה - הם מסתירים את האפרוחים בתוך החול הרך, כשרק אפם בולט החוצה כדי לנשם.

21

חכם הרזים

איור:

מרדכי אייזנשט

מאת:

דניאל גורדון

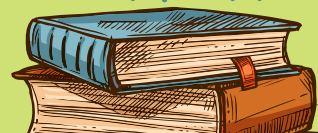
תקציר: הגוי מתנפל על ראש הקהלה העשיר ומפליא בו את מכותיו, בלי לדעת שהוא פקשר לכודי הכוח והשלטון וחבר קרוב של שרים ופליכים

סוף

הלכה בשבוע

אכלתם פרי וזרקתם את הגלעינים בחצר? מהגלעינים האלה יכול לצמח עץ, ואז תהיה בעיה - התורה אוסרת לזרות עץ פרי, אפילו כשהוא שתיל רך. בשעת הצורך מתירים לזרות על-ידי לא-יהודי.

חיים יהודיים

מנחם כהן

שופטים תיתן לך

תעודת זהות. הרב זבדיה הכהן שליט"א, אב בית הדין הרבני בתל-אביב, נבחר לא מכבר לשמש גם רב העיר תל אביב-יפו. גדל בירושלים ומשלב בין עולם הדיינות להנהגה ציבורית רחבה, המגיעה לכל שכונה וקהילה.

סמכות. עד לפני עשרים שנה, כל מי שרצה לדון בדיני ממונות, בעניינים שבין אדם לחברו, יכול היה לבוא לבית הדין הרשמי, לפתוח תיק ולנהל דיון על-פי דין תורה. בשונה מבתי דין פרטיים, שאין להם סמכות אכיפה ממשית, פרט לחוק הבוררות, בתי הדין הרשמיים יכלו להוציא פקודות מעצר וצווים מחייבים. היה לנו כוח ביד, בדיוק כמו שיש לנו בדיני נישואין וגירושין וכדומה.

נסיגה. לפני עשרים שנה, שופטת בית המשפט העליון קבעה שהחוק נותן לנו סמכות לדון בנישואין וגירושין בלבד, וגם זה בהסכמת הצדדים בלבד. מאז בתי הדין הפסיקו לדון בדיני ממונות בין אדם לחברו. כל התחום הזה הלך לבתי דין פרטיים. אמנם הם מצוינים, אבל אין להם סמכויות אכיפה ואין להם הכלים המשפטיים שיש לבתי הדין הרשמיים.

התקדמות. עכשיו עבר חוק בכנסת, הקובע שבתי הדין הרבניים מוסמכים ויכולים לחזור ולדון בדיני ממונות, בהסכמת שני הצדדים. נכון, אם צד אחד יבקש דין תורה והצד השני לא יסכים, אנחנו עדיין בבדיקה, אבל זו התקדמות עצומה. לפחות כששני הצדדים רוצים, הדבר יתאפשר. כבר יש כמה תיקים שנפתחו אצלנו בלשכה. יש כאן קידוש שם שמיים, שכל יהודי שרוצה לדון בדין תורה, יקבל דין תורה על-פי כל כללי ההלכה.

דין תורה. יש הבדלים מהותיים בין בתי הדין הרבניים לבין בתי משפט אזרחיים. אנחנו אמונים על הציווים "שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק". אצלנו אין מצב של לשמוע טענות מפי מישהו שלא בפני בעל דין. הדיון חייב להתנהל כששני הצדדים נמצאים יחד באולם. בנוסף,

רב העיר תל אביב-יפו מסביר מדוע חוק בתי הדין החדש מחזיר את משפט התורה למציאות החיים, ואת מעלתו על המשפט האזרחי. וגם מה לשפר בחודש אלול

התקדמות עצומה. "יש כאן קידוש שם שמיים"

נושא דברים בכנס "בית הבחירה והגאולה" של בית חב"ד תל-אביב (צילום: שמואל עמית)

אצלנו שומעים קודם את בעלי הדין עצמם ורק אז את עורכי הדין, בעוד בבתי המשפט הסדר הפוך.

צמא. מוניתי לרב העיר תל-אביב אחרי תשע שנים שבהן לא היה רב לעיר. יש לי כבר יומן מלא לחודש אלול. המטרה היא להיות כמעט

בכל ערב בקהילה אחרת בעיר; אם בסליחות ואם בשיחות חיווק. הציבור צמא לשמוע את דבר ה', כשהכול מגיע בדרכי נועם, במאור פנים ובהסברה, בדרכה של חב"ד.

הקשבה. מניסיוני בבית הדין וברבנות, רב שרוצה לנהל קשר טוב עם בני קהילתו, צריך קודם כול להקשיב, להיפגש, ולא לפסול שום דבר מראש. גם אם יש מישהו שלא מקבל אותך ולא מוכן לשמוע, תזמין אותו, שב איתו, תסביר לו ותקשיב לו. כשאתה מקשיב לשני, זה כבר יוצר שיח אחר לגמרי.

סליחות. אצל הספרדים יש חודש שלם של אמירת סליחות, כי חודש אלול זה הזמן לתקן את הדברים לעומק – איפה אני לא בסדר בגאווה, בקנאה, בשנאה, באחדות, בתפילה, בלימוד תורה, בחסד. להסתכל קצת יותר לעומק, גם בעניינים שבין אדם לחברו וגם בעניינים שבין אדם למקום.

שתיקה. אנחנו נמצאים כעת בתקופה רגישה, לקראת בחירות. הכלל הראשון הוא שמירת הלשון – סייג לחוכמה שתיקה. כל מקום שבו אתה רואה מחלוקת, אל תיכנס לשם. עגלון חכם לא נכנס לבוץ. אל תביא את עצמך לידי ניסיון של מחלוקת. ידוע הפתגם שהמילה, כל עוד לא ביטאת אותה, אתה שולט בה; ברגע שיצאה מפך, היא שולטת בך; ואז אתה צריך להתחיל להסביר – כן אמרת, לא אמרת, או שהוצאו דברים מהקשרם. למה להגיע לזה? סוף מעשה במחשבה תחילה. כולנו צריכים להקשיב זה לזה, לכבד אחד את השני, וגם אם אתה מסכים או לא מסכים – לא לבוא לידי מחלוקת, לשון הרע וריביות. וברגע שאתה מזהה מחלוקת וויכוחים, פשוט אל תהיה שם.

נועם 3 ננו. משנים את חוקי המשחק

מקסימום טכנולוגיה ומים בשפע, במינימום מקום על השיש. מתקדמים לבר המים המוביל מסוגו: חכם יותר, קטן יותר ובעל טכנולוגיית שבת וחג למהדרין. אל תתפשרו על עיצוב או על איכות. השתדרגו עכשיו.

noam3
בר מים עם טכנולוגיית שבת למהדרין

מוקד הזמנות:
077-230-4757

